

fantoviny

Ohlédnutí za minulým školním rokem

Až jednou budeme vyprávět, jak jsme prožili školní rok 2020/2021, možná nám to ani nikdo neuvěří.

My všichni, žáci, učitelé i provozní zaměstnanci školy, jsme od října minulého roku čelili situaci, se kterou si nikdo moc nevěděl rady. Začátky distanční výuky byly opravdu těžké. Provázely nás nejen technické problémy, potíže s rozvržením našeho denního režimu a práce, ale i obavy z toho, co bude dál. I přes veškerá příkoří můžeme říct, že

většina z nás zvládla distanční výuku velice dobře. Přinesla nám nové zkušenosti, naučila nás novým dovednostem a schopnostem. Měli bychom být pyšní na to, že i v těchto dobách se zrodila a udržela spousta skvělých projektů jako Ponožkový den na podporu lidí s onemocněním Downova syndromu, Kampaň obyčejného hrdinství, ve které jsme se snažili ulevit našemu životnímu prostředí, a v neposlední řadě projekt FranCovka aneb Fantovka šlape do Francie, který se nás snažil zvednout od monitorů a udělat něco pro naše zdraví.

Vzhůru do školního roku 2021/2022!

Ať každý den stojí za to!

Barbora Šedivá

Kaplice krásná, tvorba žáků 3.A

Kaplice, Kaplice je plná zajímavostí.
Je hezčí než orloj.
To je prostě Kaplice.
Je krásná, hodně krásná.
To je prostě Kaplice.
Je krásná Kaplice.
Je jako kamarádství, jako nejlepší, nejvíc rodina.
To je naše krásná Kaplice.

Jen na Prahu nemá.
Je to krásná Kaplice.
Je jako kvítek....

Jan Seltsam

Kaplice není žádná vesnice,
Je v ní plno legrace.
Jsme tu rádi, kamarádi!

Anetka Ševčíková, Nelča Tomášová, Luky Fiala

Moje malá Kaplice,
není žádná vesnice,
všichni moji kamarádi,
mě v Kaplici mají rádi.

Denis Marek

Kaplice je naše zlato, stromy,
keře krásné jsou.

Rodina je nejlepší, ve sportu
i kamarádství.

Kaplice je velký město, krásný
domy, studny jsou.

Sabinka Pícková, Rajanka Kurtishi

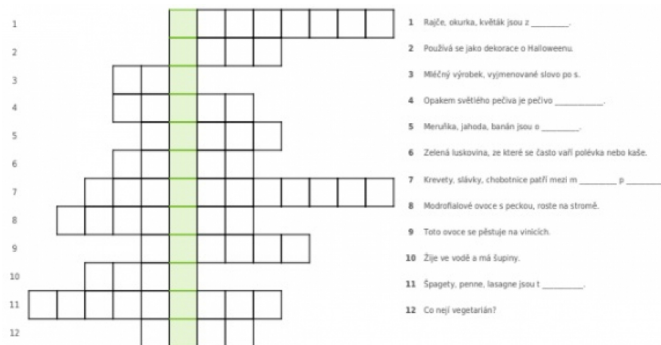
Naše Kaplice není jenom
vesnice.

Kaplice je krásná.

Bůh věří velice,
že nejlepší je Kaplice.

Tomáš Mučka

Den zdraví na Fantovce

Ve školním roce 2021/2022 jsme se v září tradičně věnovali tématu zdraví.

V pondělí 27. 9. proběhl na Fantovce projektový „Den zdraví“. Žáci na prvním stupni se věnovali rozmanitým aktivitám podporujícím zdravý životní styl.

Některé třídy se zaměřily na zdravou stravu. Žáci ze 4.B společně upekli ovesné sušenky. Jiné třídy se věnovaly pohybu a sportu. Žáci ze 3.A se naučili

základ jógy – Pozdrav Slunce. Druhý stupeň měl rozdělená 4 témata po jednotlivých ročnících. V šestých třídách se žáci věnovali režimu dne. Sedmičky se zaměřily na zdravou stravu a potravinovou pyramidu. Osmáci se věnovali tématu o závislostech. Deváté ročníky

se zabývaly psychohygiénou. Téma, probírané na prvním i druhém stupni, byl čas strávený u počítačů, tabletů a telefonů.

Během Dne zdraví si poprvé někteří z žáků vyzkoušeli, jaké je to být redaktorem školních novin. Děkujeme jak žákům, tak učitelům za ochotu spolupracovat a v neposlední řadě vstřícný přístup.

Redakční rada Fantovin

Plavecký výcvik v Srní

V třetím říjnovém týdnu prošli žáci čtvrtých a pátých tříd plaveckým výcvikem v šumavské vsi Srní. Některé z dětí plavaly vůbec poprvé, jiné se naučily nové styly a další už jenom brousily a zdokonalovaly své dovednosti. Mimo plavání si však Fantováci našli čas i na řadu dalších činností. Napsali třeba dopis domů, nacvičili divadelní představení, a dokonce se setkali i s dravými vlky, o nichž se dozvěděli spoustu zajímavého. Předposlední den pobytu se pak utkali v bowlingu a v pátek si doplávali pro zasloužené diplomy. Přečtěte si, jak pobyt hodnotí samy děti.

„Byl jsem na pokoji s Máťou a Štěpou. Pobyt byl moc pěkný. Naučíte se tam plavat. Já jsem se plavat naučil a je to zábava.“

Kromě plavání jsme vyráběli erb na dveře, četli jsme pohádku a tu jsme pak i zahráli. Měli tam lepší jídlo než ve škole. Také jsme šli na vlky, byli nádherní a bylo jich 14. Poslední den jsme šli i na bowling, byla to zábava. Jel bych zas.“

Erik 4. B

„11. 10. jsem přijela do Srní. Bylo to tam hezké, a co se tam odehrálo, to byla zábava. Je zábava hrát divadlo s kamarády, 2xdenně plavat, jít na vlky a psát básničky. No že mne nekleplo. Ale vyplatilo se to a jela bych tam znovu.“

Eliška 4. C

„Naučil jsem se v Srní plavat. Bazén byl hluboký 2,5m. Bylo to tam super. Jídlo bylo dobré. Nejlepší jídlo bylo hranolky s masem, na vrchu byl sýr. Na začátku plavání jsem se potápel. Dostal jsem z plavání želv, uplaval jsem 15 m. Báť jsem se, že se nenaučím plavat,

ale nakonec jsem se naučil. Se Samem, Zdendou, Fandou a Prokopem jsme nacvičovali pohádku Bramborová chaloupka.“

Dominik 4. A

„V Srní se mi líbilo plavání, líbilo se mi, že jsem se naučila líp plavat, naučila jsem se lepší styl atd. taky mi tam chutnalo jídlo, bála jsem se, že mi tam chutnat nebude, ale překvapivě chutnalo! Moc se mi líbil výlet do vlčince, líbila se mi přednáška, co nám pán udělalo vlčích. I pokoje byly opravdu krásné! I když se mi trochu stýskalo, moc jsem si to užila!“

Alice 5. B

„Do Srní jsme jeli autobusem dvě hodiny. Jeli jsme cestovním autobusem. Autobus byl růžový. Jídlo mi moc chutnalo. Na plavání jsem se naučila hodně věcí třeba znak a prsa. Ve středu jsme byli na vlčích.“

Moc mě to tam bavilo. Akorát se mi občas stýskalo, ale zvládla jsem to. Pokoj byl krásnej. Na plavání jsme chodili v 8:00 nebo 10:00. Příští rok možná zase pojedu. Byla jsem tam s mojí nejlepší kamarádkou Zuzanou Koubkovou.“

Sofie 4. A

Texty jsme redakčně upravili.

Vlčí verše

Vlci I

Když vidíš vlčí smečku,
máš za životem tečku.
Vlci jsou noční zvířata,
ne jak dnešní kuřata.

Vlci nejsou samotáři,
o když se tak někdy tváří.
Vlk má teplý kožich,
je to chytrý živočich.
Vlk komunikuje z postoje
a nejde moc do boje.

Vlk rychle běží,
i když venku sněží.
No tak to jsou vlci,
teď už jsem na konci.
Sam, Dominik, David 5. A

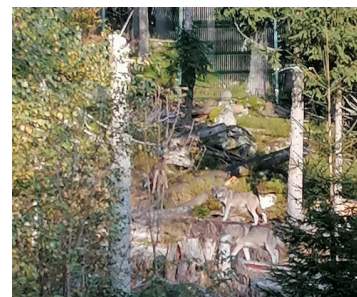
Vlci II

Aúúúú, aúúúúú vlci vyjí každou
noc,
oni mají zábavy moc.
Chodí jako vojáci,
nemají nic na práci.

Matěj, Erik, Štěpa 4. B

Vlci III

Vlci jsou jak jeden čert,
není s nimi žádný žert.
Nemusíme se jich bát,

jsou kámoši napořád.

Však nestrkejte ruku tam, kam nemáte,

pozor, ať vás nerafne!

Ella, Nela 4. C

Halloween a jeho původ

Měli jste za to, že halloweenské strašidelné veselí je záležitostí posledních let nebo desetiletí? Pak vás nejspíš překvapí skutečnost, že kořeny známého podzimního svátku bychom mohli vysledovat až dvě tisíciletí zpátky do minulosti. Svůj původ má totiž u keltské slavnosti Samhain, vlastně nového roku, který připadá na prvního listopadu. Podle Keltů se v noci mezi posledním říjnem a prvním listopadem stírala hranice mezi světy živých a mrtvých a po zemi se tak mohli procházet

různí duchové, démoni a duše zemřelých. Aby si zajistili jejich přízeň a ochránili se před těmi špatnými z nich, zapalovali Keltové hranice a vatry a chystali pro ně dokonce pohostění. Zlým duchům ovšem nechtěli ukazovat svou tvář, a tak se různě maskovali a převlékali. Tradiční Samhain se v sedmém a osmém století našeho letopočtu vlivem katolické církve proměnil na slavnost Všech svatých (anglicky All Hallows' Day), již předcházela

„večer všech svatých“, v angličtině All Hallows' Eve, a tedy Halloween. V 19. století se halloweenské zvyky dostaly do USA. Přinesli je s sebou irští přistěhovalci, kteří ze své země prchali před hladomorem. Obliba Halloweenu postupně vzrůstala až se stal jedním z nejznámějších amerických svátků vůbec.

Ondřej Hanousek

Trick or treat

„Koledu, nebo něco provedu!“ Přibližně tak by se dala přeložit anglická fráze „trick or treat.“ Pravděpodobně ji znáte jako formu mírné výhrůžky nebo varování, které vykřikují děti ve svých hrůzyplných převlecích, když obcházejí svá sousedství a koledují. „Treat“ je přitom výraz, jímž se myslí nějaká ta dobrota, cukrovinka nebo drobný dárek a „trick“

označuje neplechu, kterou by koledníci mohli vyvést. Tohle spojení se ale nezačalo používat jen tak samo od sebe. Taký má svůj příběh a my si ho teď stručně přiblížíme. Vraťme se ke Keltům a připomeňme si jejich pradávňý svátek Samhain. Vzpomínáte, jak nechtěli zlým duchům ukazovat svou tvář? Aby ji skryli, maskovali se převleky ze zvířecích kůží a kožichů. Časem se lidé začali cíleně převlékat za různé duchy, démony a přízraky, přičemž v takových kostýmech předváděli různé šaškárný a skopičiny. Odměnou za představení jim bylo jídlo a něco k pití. Zde už bychom asi mohli mluvit o počátcích koledování, že? Když keltské tradice a rituály začalo vytlačovat křesťanství, objevil se i nový zvyk, tentokrát spojený s dušičkami (All Souls' Day - 2. listopadu). Chudí lidé tehdy obcházejí domy svých

bohatších sousedů a výměnou za cukroví (tzv. soul cakes) se modlili za duše jejich zemřelých příbuzných. Ve Skotsku a Irsku místo modlitby raději předvedli nějaký kousek, zarecitovali básničku nebo zazpívali. Za odměnu obvykle dostávali ovoce, oříšky nebo i drobné. Halloweenská koleda, jak ji známe z amerického prostředí, se postupně vyvinula z obyčejů udržovaných právě těmi Iry, kteří do Ameriky přišli v 19. století. Počátkem 20. století už se stávalo, že koledníci vyváděli různé neplechy až výtržnosti (pranks). Ve dvacátých letech se pak poprvé objevila zpráva, že někteří požadovali u jednotlivých domů úplatek výměnou za to, že nic nevyvedou. Skutečný boom zažil zvyk po druhé světové válce, a to jednoduše proto, že skončil přídelový systém[1] a sladkostí bylo najednou dost. Postupně se ze svátku stala tak trochu

komerční záležitost. V obchodech se začaly objevovat masové vyráběné kostýmy a koledníci místo domácího pečiva, oříšků a ovoce začali dostávat čokoládové bonbony a jiné cukroví. Dnes je z Halloweenu druhý největší komerční svátek ve Spojených státech a podle odhadů letos Američané za cukroví utratí tři miliardy dolarů (přes šedesát šest miliard korun).

[1] Za války bylo všeho málo, a tak, aby každý dostal pokud možno stejně, fungoval tzv. přídelový systém. Nemohli jste v něm platit penězi, ale potravinovými lístky, za které jste obdrželi určité množství jídla nebo jiného zboží.

Ondřej Hanousek

Jack-O'-Lantern

Když se řekne Halloween, jako první mi naskočí obraz vyřezávané dýně. Patrně se

jedná o nejznámější symbol tohoto svátku. Kde má ale démonicky rozšklebená lucerna svůj původ? Abychom to zjistili, budeme se muset opět vydat do Irska a seznámit se s tamějším příběhem o Lakomém Jackovi (*Stingy Jack*). *Stalo se, že tenhle Jack pozval ďábla na skleničku. Ve snaze vyhnout se placení, přesvědčil pekelníka, aby se proměnil na minci, kterou by pak kořalku zatáhnul. Náhle si to ale rozmyslel a čertovský peníz si raději nechal. Aby si mohl být jistý, že se mu ďábel v kapse nepromění do své původní podoby, strčil ho do kabátu spolu se stříbrným křížkem. Nakonec přeci jenom pekelného zplozence propustil, vyžádal si na něm ale slib, že ho po celý příští rok nechá na pokoji a po smrti dopřeje klid i jeho duši.*

Rok nato se potkali znovu. Tentokrát Jack čerchmanta přesvědčil, aby vyšplhal na nedalekou jablň a utrhnul mu jeden plod. Přihlouplý ďáblík poslechl a vylezl do koruny stromu. Prohnaný Jack zatím vyryl do kůry kmene znamení kříže a čerta tak ve větvoví uvěznil. Výměnou za vysvobození tentokrát požadoval deset let poklidného života, aniž by se s démonem potkal. Brzy však Jack zemřel. Bůh si podle všeho nepřál, aby se takový nemrava a vychytrálek procházel po nebesích, ďábel ctil vzájemnou dohodu a taky ho odmítnul. Poslal Jacka zpátky na Zemi do tmavé noci a věnoval mu jeden žhavý uhlík, kterým si mohl svítit na cestu. Jack ho vložil do bulvy vyřezávaného tuřínu a vydal se na nekonečnou pouť temnotou...

Irové začali tuhle bájnou bytost nazývat *Jack of the Lantern* (tedy přibližně „Lucernový Jack“) a časem zjednodušeně *Jack O'Lantern*. Aby jeho i případná jiná zlá stvoření odehnali od svých dveří, dávali si do oken právě takové vyřezávané tuříny nebo i brambory. Když se pak zvyk rozšířil v Americe, začali místní používat i dýně, které se na výrobu luceren perfektně hodí.

Ondřej Hanousek

Doma a jinde, dějepisný workshop v 9.C

Ve středu 13.10. jsme se během dějepisného programu společnosti Post Bellum „Doma a jinde“ vrátili zpět v čase, do 30. let 19. století. Díky tomuto workshopu jsme

získali mnoho nových úhlů pohledů na události let minulých. V rámci toho všeho jsme si vyzkoušeli i pár zajímavých aktivit, jako jsou např. sestavování časové osy, obhajování vlastní politické strany, psaní dojemného dopisu, živé obrazy nebo vyslechnutí si pravdivého příběhu Evy Kalinové a mnoho dalšího. Většina zúčastněných se už moc těší, až dostanou možnost si nějaký podobný program zopakovat.

Míša Šedivá

Malonstká míle

V úterý 5. 10. 2021 se v Malontech konal již 5. ročník běžeckých závodů pro děti Malonstká míle (1 ang. míle = asi 1600 m), který pořádala místní základní a mateřská škola

pod záštitou pana starosty. Naše škola se tradičně zúčastnila a 19členná výprava přivezla 8 cenných kovů z toho 3 zlaté za 1. místo.

Za pěkného podzimního počasí se na trati různých délek (od 100 metrové pro děti MŠ až po mílové pro běžce 2. stupně) vydávali chlapi i děvčata, aby změřili své vytrvalecké schopnosti. A bylo toho k vidění opravdu hodně: od zkušených výkonů přes bojovnost až po velké vyčerpání či dokonce nedokončení závodu. Ale všichni přesvědčili, že mají sportovní srdce a dovedou pořádně zatnout zuby.

Halloweenská poezie

Říjen, říjen přišel k nám,
pavoučka já doma mám.
Strašidla a zombíci,
to jsou ale lumpíci.
Vydlabané dýně máme
HALLOWEEN už dobře známe.

HALLOWEEN,
HALLOWEEN,
to já přece dobře vím.
Potom hned jsou Dušičky,
rozsvítime lampičky.
Strašidla už zaženem'
a odletí s koštětem.

Složila LAURA
ŠIMUŠÁKOVÁ, 5.A

HALLOWEEN,
HALLOWEEN,
do třídy přišel podivín.
My se ho ptáme:
„ Kolik duchů tady máme?“
On řekl : „DEVĚT“.
Z lesa se ozval medvěd!
My jsme se lekli
a ze třídy utekli.
Halloween, Halloween,
ze třídy odešel podivín.

Složila ROZÁRKA
BERÁNKOVÁ, 5.A

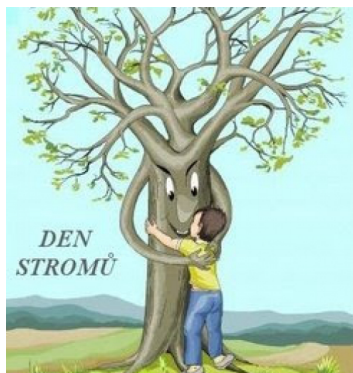
Umístění a medaile Fantováků:

2015 - Kateřina Kalkušová - 1. místo
2014 - Tobias Otava - 3. místo
2009 - Daniela Tafichuk - 2. místo
2008 - Barbora Šafránková - 2.

místo
2008 - Elek Popovicz - 1. místo
2008 - Jan Trinkl - 2. místo
2007 - David Féher - 2. místo
2006 - Jan Švéda - 1. místo
Další závodníci a jejich umístění: P. Čutka (6.), K. Kolouchová (6.), J. Čapek (4.), J. Staněk (8.), M. Chovpej (5.), L. Šimsa (8.), J. Schmied (10.), M. Tomaili (13.), E. Haldová (5.), M. Bauer (4.), J. Kliča (5.).

Václav Blažek

Přání stromu

Datum 20.10. je věnováno Dni stromů a děti ze 4. A napsaly stromům tato přání:

Milý strome, přeji ti šťastnej dlouhej život a aby lidé se starali o přírodu a uklízeli odpadky. A pokud ne, tak aspoň trošku. A aby ti listy rychle neopadaly.
Dianka

Milý strome, přeji ti , aby tě nepokáceli a produkuj furt kyslík. Díky, že tě nesní lýkožrout.
Robík

Milý strome, přeji ti vše nejlepší k svátku. Ať jsi zdravý, máš hodně kamarádů. A ať se nepolámeš. Přeji ti, abys měl hezký a šťastný svátek.
Sofi

Milý strome, přeji ti, aby tě nenapadl kůrovec. Abys žil 10000 let. Vylučuj prosím pořád kyslík. Prosím plod' co nejvíce semínek!
Lukáš

Milý strome, přeji ti všechno nejlepší k dnešnímu svátku. Vyrůstěj v krásě a buď' zdravý a užij si to.
Zuza

Milý strome, přeji ti, abys dlouho žil a dlouho vyráběl kyslík. A taky, abys měl hezké barvy a aby na tobě seděli ptáčci a cvrlikali.
Zuza D.

Zuzana Malá

Volby do ŠP

V pátek 1. října proběhly volby do školního parlamentu. Jednotliví zástupci mohli oslovit své voliče prostřednictvím plakátů, které visely na spojovací chodbě. Boj o hlasy byl v některých případech opravdu těsný, ale své zástupce si Fantováci nakonec zvolili.

Petra Šauflerová